

بیا باید با نمایندگان واقعی کارگران گفتگو کنید

ساعت ده صبح دیروز (چهارشنبه) چهارصد نفر از کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی در مقابل دادسرای عمومی تهران تجمع کردند. آنها آمده بودند تا در دادگاه علنی که قرار بود به شکایت رهبران سندیکای شان رسیدگی کند حضور داشته باشند. اما به کارگران گفته شد که پرونده به شعبه دادگاه انقلاب منتقل گشته. آقای منصور اصائلو رئیس هیات مدیره سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه در مصاحبه ای با خانم مریم انصاری، خبرنگار رادیو «صدای آلمان» از چند و چون این تجمع، فعالیت های سندیکا و درخواستهای کارگران سخن گفته است.

دوپیچه وله: آقای اصائلو ممکن است علت تجمع دیروز راننده های شرکت واحد را توضیح بدهید؟

اصائلو: تجمع دیروز در میدان منیریه تهران به این علت بود که کارگران شرکت واحد طی سال گذشته موفق شدند سندیکای کارگری خودشان را

تشکیل بدهند. در زمانی که بازگشایی سندیکای کارگران شرکت واحد توسط هیات موسس در ساختمان سندیکای کارگران خباز تهران افتتاح شد، از سوی عوامل مدیریت و خانه ی کارگر و شورای اسلامی کار مورد هجوم واقع شد. یعنی کسانی که در اصل اینها نمایندگان کارفرما هستند در نهادهای کارگری، چون بدون انتخابات آزاد و رعایت اصول استانداردهای بین المللی در امور کارگری، خودشان را نماینده ی کارگر می دانند. این هجوم منجر به شکستن در ورودی، پنجره ها و بردن اموال کارگران، قبوض سندیکا و پولهایی موجود در آنجا شد و همچنین کتابهای زیادی از قانون کار، قانون صنفی که در سندیکای ما بود را سرقت کردند و ما را هم مورد ضرب و شتم قرار دادند که ۶-۵ نفر مجروح شدند. ما به دادگاه مراجعه و شکایت کردیم. پرونده ای تشکیل شد، در شعبه ی هشتم دادرسی ناحیه ی ۱۱ دادسرای عمومی دادگاههای تهران در میدان منیریه، که از ۲۰ اردیبهشت تا دیروز این تحقیق و بررسی در این شعبه ی دادرسی ادامه داشت. بعد از آنکه مراحل تحقیق و دادرسی گذشت، دادیار محترم ما را دعوت کردند. با توجه به اینکه از سوی قاضی عنوان شد که دادرسی یا دادرسی علنی ست و کلیه کسانی که شکایت از مدیریت شرکت واحد، شورایی ها، حراستی ها و از خانه ی کارگر دارند می توانند در این جلسه شرکت کنند، چه به عنوان شاکی و چه به عنوان گواه و شاهد، ما هم این موضوع را اعلام کردیم که بسیاری از همکاران ما، بخاطر احساس مسئولیت شان نسبت به سندیکا و رهبری سندیکا و همچنین به دلیل اینکه خود آنها شکایت های مختلفی از مدیریت شرکت واحد، از اعمال خلاف قانون حراستی ها و شورایی ها و حزب خانه ی کارگر داشتند، از ۸ بامداد به میدان منیریه مراجعه کردند.

دوپیچه وله: چند نفر در مقابل دادسرای عمومی تهران جمع شده بودند؟

اصائلو: تجمع در حدود ۴۰۰ نفر از رانندگان بود که داوطلبانه آمدند،

بدون اینکه ما درخواست رسمی بکنیم یا اطلاعیه ای بدهیم، آنهم به این دلیل که حجم نارضایتی های کارگران امروزه در کشور ما خیلی بالاست.

دوپیچه وله: الان بزرگترین نارضایتی کارگران شرکت واحد در چه زمینه ای ست؟

اصائلو: اصلی ترین مسئله نداشتن تشکیلات مستقل و آزاد است. اولین خواست کارگران شرکت واحد اینست که سندیکایی را که تشکیل داده اند بتواند با آزادی و در چهارچوب قوانین کاری بین المللی فعالیت کند.

دوپیچه وله: سایر درخواستهای کارگران در چه مواردی است؟

اصائلو: دومین نارضایتی اینکه دستمزدهایی که امروز کارگران شرکت واحد می گیرند به جرات می توانیم بگوییم که کمتر از نصف میزان درآمدی ست که یک خانواده ی فقیر در تهران برای امور زندگی به آن احتیاج دارد، و اینکه طی سالهای گذشته بتدریج قراردادهای رسمی را به کارگر قراردادی تبدیل کرده اند و این از خواسته های اصولی کارگران است که قراردادی ها تبدیل به قراردادهای رسمی بشوند. یکی دیگر از خواسته ها این بوده است که ما پیمان نامه های دسته جمعی پنجگانه ای را از دوران ستم شاهی تا امروز، بوسیله ی سندیکاهایمان موفق شدیم منعقد کنیم که در آنها کارگران توانستند حق و حقوقی را با تلاشهای متشکل سندیکای خودشان بدست بیاورند و از ساواک و حکومت شاه، که بقولی می گویند آنقدر سرکوبگر و دیکتاتور و کودتایی بود، بگیریم. ولی متأسفانه از سال ۶۲ به این طرف که جلوی فعالیت سندیکاهای گرفته شد ما محروم از نهادهای کارگری مان شدیم. در نتیجه امروز خواهان این هستیم که مفاد اجرا نشده آن پنج پیمان قبلی اجرا بشود. علاوه براین، ما خواهان این هستیم که پیمان دسته جمعی ششم بین نمایندگان سندیکای کارگری شرکت واحد و کارفرما منعقد بشود.

دوپیچه وله: پیمان دسته جمعی ششم شامل چه درخواستهایی است؟

اصائلو: در پیمان دسته جمعی ششم مطالبات و درخواستهایی آمده که مربوط به امروز هست، با توجه به تغییراتی که جامعه کرده و نیازهای جدیدی که برای خانواده ها بوجود آمده و اینکه هزینه هایی در زندگی امروزه ی مان داریم که در سال ۶۲ نبوده .

دوپیچه وله: ممکن است این را کمی بیشتر توضیح بدهید؟

اصائلو: برای مثال، حداقل دستمزد را معمولاً چنین تعیین می کنند که لااقل پنج نیاز اولیه ی هر موجود زنده ای را تامین بکند. مثل مسکن، بهداشت، خوراک، پوشاک، و آموزش و همیظور تفریح که البته چنانچه کارگران بتوانند. فرضاً در بخش آموزش امروز در تمام دنیا یک بخش از آموزش داشتن کامپیوتر در خانه ها و دانستن زبان انگلیسی ست و همیظور زبانهای خارجی دیگر، و همیظور وسایل کمک آموزشی که نیاز امروز است و در داشتن یک معلم و شاگرد و تخته سیاه و چوبدستی خلاصه نمی شود و نمی تواند به عنوان آموزش پاسخگو خانواده ها و حتا کارگرهایی که بایستی ضمن خدمت دائماً آموزش ببینند باشد. و با این اتوبوس هایی که جدیداً می آید، دنده ای نیستند، اتوماتیک اند، باید انگلیسی بدانند تا بتوانند حرفی که روی دستگاه کنترل کننده ی اتوبوس می آید جلوی چشم شان را بخوانند. یعنی یک بخشی از نیازهای نوین جامعه ی ما، نیازهای نوین آموزشی ضمن خدمت و نیازهای نوین خانواده های کارگری برای داشتن ابزار مدرن آموزشی و ارتباطی ست. یا در رابطه با مسکن یک زمانی به داشتن یک طاق میگفتند مسکن. الان ما حتا آن طاق را هم نداریم. حتا یک آپارتمان پنجاه متری هم نیست. حتا یک خوابه. من به جرات می توانم بگویم بیش از ۵۰ درصد کارگرهای شرکت واحد در حاشیه ها و دوردست های اطراف تهران زندگی می کنند .

بقیه در صفحه ۵